

که لایحه هست. حالا شاید نمایندگان محترم وقتی طرحی را ارایه می‌کنند خیلی انتظار نداشته باشیم که به دقت موارد را مورد توجه قرار دهند، لیست کنند، فهرست کنند به خاطر اینکه شاید اصلاً کار اجرایی نکردند، یا آشنا نیستند خیلی دقیق با این حوزه، اما از دولت انتظار بسیار زیاد است. مقدمه توجیهی لایحه‌ای به این اهمیت را شما نگاه کنید هشت خط است، بعد هشت خط پایان نامه؛ یعنی کلمات کشیده شده، سطرها فاصله‌شان زیاد، کلمه‌ها درشت، هشت خط است. گفته با توجه اهمیت مشارکت عمومی خصوصی و با توجه به اهمیت این بحث که باید کارهای زیربنا یا زیرساخت‌ها با کارآمدی بیشتری صورت بگیرد ما این لایحه را ارایه کردیم. واقعاً این مقدمه توجیه نمی‌کند لزوم ارایه یک لایحه جدید را. مقدمه بسیار بهتری باید وجود داشته باشد. در آن مقدمه باید توضیح داده می‌شد که این بحث مشارکت عمومی و خصوصی را ما از چه زمانی در کشور داشتیم. با چه چارچوبی انجام می‌شده، چه قوانینی ناظر بر این بحث همین الان وجود دارند، از کجا ما به این نتیجه رسیدیم که آسیب‌هایی وجود دارد، مشکلات و معضلاتی وجود دارد و از کجا به این نتیجه رسیدیم که مقابله با این مشکلات و معضلات و آسیب‌ها، نه از طریق مقررات‌گذاری، بلکه از طریق قانون‌گذاری برطرف خواهد شد و از کجا به این نتیجه رسیدیم که این قانون‌گذاری باید به این شکل باشد، نه از طریق اصلاح قوانین موجود؟ مقدمه، راجع به این مباحث که کلیدی و مهم هستند، هیچ چیزی برای گفتن ندارد. متن قانون را هم که عرض کردم اشاره‌ای به قوانین موجود در آن نشده.»

تدوین لایحه جامع؛ ضرورت تردیدناپذیر

دکتر آقایی در پاسخ به این سؤال که با اوصاف پیش گفته آیا تدوین لایحه ضرورت دارد، اظهار داشت: «بحثی که ما راجع به تدوین و تنقیح داریم، یا ارایه لایحه مستقل، در واقع بحثی که ارایه کردم به این معنا نبود که ما نیازی به این لایحه نداریم و نداشتیم. چون موضوع مشارکت عمومی خصوصی یکی از موضوعات کلان و مهم در عرصه فعالیت‌های خدمات عمومی دولت هست، قطعاً ما نیازمند یک قانون مستقل ناظر به این مسأله هستیم.»

۹۹ شما باید یک ضمانت‌نامه انجام تعهد ببرید و معمولاً این ضمانت‌نامه انجام تعهد را تا آخر پروژه PPP آن را هم باید شما یک آخر ننگه دارید؟ او خودش سرمایه‌گذار است، شما که به او پول نمی‌دهید، او پول می‌آورد. ۶۶

جمع بندی نشست

دکتر عبدالحسین شیروی مباحث خود را این گونه جمع بندی کرد: «یک بحث این هست که آیا اصلاً چنین لایحه‌ای ضرورت دارد یا ندارد؟ کلیتش از دیدگاه من دارد اما نه یک قانون این طوری که به این شکل تشریفات و دوباره کمیته‌ها و بوروکراسی ایجاد کند و... این از دیدگاه من پسندیده نیست. حالا اگر لایحه‌ای بخواهد در مورد این موضوع تهیه شود، قانون مصوبی داشته باشیم چه ویژگی‌هایی باید داشته باشد؟ به نظرم این لایحه باید سه قسمت داشته باشد: یک قسمت این تجویزها و مجوزهایی است که به بخش دولتی می‌دهد که این بخش دولتی بتواند کمک حال بخش خصوصی باشد. یعنی بگوید آقای دستگاه دولتی شما که دستگاه دولتی هستید قانون نیاز دارید که به شما اجازه دهد که چنین تسهیلاتی را در اختیار بخش

۹۹ بحثی که ما راجع به تدوین و تنقیح داریم، یا ارایه لایحه مستقل، در واقع بحثی که ارایه کردم به این معنا نبود که ما نیازی به این لایحه نداریم و نداشتیم. چون موضوع مشارکت عمومی خصوصی یکی از موضوعات کلان و مهم در عرصه فعالیت‌های خدمات عمومی دولت هست، قطعاً ما نیازمند یک قانون مستقل ناظر به این مسأله هستیم. ۶۶

خصوصی قرار دهید. بخش دوم برمی‌گردد به محتوای قرارداد که در این قرارداد باید محتوایش چه باشد؟ مثلاً فرض می‌کنیم اگر شما بخواهید یک قرارداد پیمانکاری داشته باشید شما باید یک ضمانت‌نامه انجام تعهد ببرید و معمولاً این ضمانت‌نامه انجام تعهد را تا آخر پروژه ننگه می‌دارید. آیا یک پروژه PPP آن را هم باید شما یک ضمانت‌نامه بدهید و تا آخر ننگه دارید؟ او خودش سرمایه‌گذار است، شما که به او پول نمی‌دهید، او پول می‌آورد. حداقل شما باید به او بگویید خب! به اندازه مثلاً ۱۰ درصد که سرمایه‌گذاری کردید من دیگر هیچ چیزی به شما نمی‌گویم، یعنی آن ضمانت‌نامه را آزاد می‌کنم، نه اینکه بگذارم تا آخر پروژه. یا مثلاً من ممکن است چه تسهیلاتی به شما بدهم که این‌ها باید مشخص شود. این لایحه اتفاقاً در مورد آن چیزهایی هم که دولت می‌تواند به این‌ها بدهد از ماده ۱۲ ضعیف‌تر است.»

وی در ادامه جمع بندی افزود: «نکته دیگری هم بگویم که اگر ما آن شورای عالی را به عنوان رگولاتور لحاظ کنیم، آن وقت این هم خودش ایجاد مشکلات زیادی می‌کند، چون بخش‌های گوناگون باید رگولاتور داشته باشد، مثلاً رگولاتور نفت، بارگولاتور آب، رگولاتور مخابرات. اگر بنا باشد چنین نهادی بخواهد برای همه این‌ها regulate کند همه را به هم می‌ریزد مثلاً آن regulate‌های بخشی که قانون هم پیش‌بینی کرده قانون اجرای سیاست‌های کلی، آن هم مطرح نمی‌شود. به نظر من آن شورای که پیش‌بینی شده یک شورای زاید است.»

دکتر مهدی هداوند در بخش جمع‌بندی این گونه بیان داشت: «ما مشارکت عمومی خصوصی را به دو شکل می‌توانیم ببینیم، یکی اینکه این را ببریم زیر سایه آن دو نظام قبلی، یعنی بگوییم مشارکت عمومی خصوصی جزو کوچکی از نظام پیمانکاری است، یا بگوییم مشارکت عمومی خصوصی یکی از ابزارهای خصوصی‌سازی است. اگر آن طوری ببینیم واقعاً شاید لایحه به این ترتیب هم ندارد، همان موادی که اتفاقاً در یک ماده همه راه‌ها را نوشته می‌دهیم بعد یک ارجاع هم بدهیم بگوییم ضوابط مربوط به تضمینات، درج بندی پیمانکار، شرایط عمومی پیمان و... همه آنچه تا الان در انتخاب طرف